

එලියා — අංක දහතුන

හතළිස් හය

Jeff Pippenger

2023-10-19

පෙර ලිපියේදී අපි එලියා 1798 සිට 1844 දක්වා වූ ඉතිහාසයට සමාන්තර කරමින් සිටියෙමු. පළමු දූතයාගේ පණිවිඩය ප්‍රකාශ කිරීමට විලියම් මිලර් නැඟිටුවනු ලැබූ විට, එලියා සංකේතාත්මකව එම ඉතිහාසයට ඇතුල් වෙයි. සාරෙජ්නාහි වැන්දඹුව 1844 ඔක්තෝබර් 22 දින එක් ජාතියක් බවට පත්වන්නට තිබූ දඬු දෙකක්, එනම් ජාති දෙකක්, රැස් කරමින් සිටින විශ්වාසවන්ත සභාවක් නියෝජනය කරයි.

ඔවුන්ට මෙසේ කියව: ස්වාමිවූ දෙවියන්වහන්සේ මෙසේ පවසන සේක; බලව, ජාතීන් අතරට ගොස් සිටින ස්ථානයෙන් මම ඉශ්‍රායෙල් පුත්‍රයන් ගෙන, සෑම පැත්තකින්ම ඔවුන් රැස්කර, ඔවුන්ගේම දේශයට ගෙන එන්නෙමි. ඉශ්‍රායෙල් කඳු මත පිහිටි දේශයෙහි මම ඔවුන් එක ජාතියක් කරවන්නෙමි; එක රජෙක් ඔවුන් සියල්ලන්ටම රජවන්නෙයි; තවද ඔවුන් තවදුරටත් ජාතීන් දෙකක් නොවන්නෝය, රාජ්‍ය දෙකකට තව කිසිසේත් බෙදී නොසිටින්නෝය. ඔවුන් තවත් තම රූපවලින්වත්, තම පිළිකුල් කටයුතු වලින්වත්, තම සියලු අපරාධවලින්වත් තමන් අපවිත්‍ර කර නොගන්නෝය. එහෙත් ඔවුන් පව් කළ ඔවුන්ගේ සියලු වාසස්ථානවලින් මම ඔවුන් ගළවා, ඔවුන් පවිත්‍ර කරන්නෙමි; එවිට ඔවුන් මට ජනතාව වන්නෝය, මමද ඔවුන්ගේ දෙවියන්වහන්සේ වන්නෙමි. මාගේ සේවක දාවින් ඔවුන් කෙරෙහි රජු වන්නේය; ඔවුන් සියල්ලන්ටම එක් එබේරෙක් වන්නේය; ඔවුන් මාගේ විනිශ්චයන් අනුව හැසිරෙන්නෝය, මාගේ පනත් රකින්නෝය, ඒවා පිළිපදින්නෝය. මාගේ සේවක යාකොබ්ට මම දුන්, ඔබගේ පියවරු වාසය කළ දේශයෙහි ඔවුන් වාසය කරන්නෝය; ඔවුන්ද, ඔවුන්ගේ දරුවන්ද, ඔවුන්ගේ දරුවන්ගේ දරුවන්ද සදාකාලයට එහි වාසය කරන්නෝය. මාගේ සේවක දාවින් සදාකාලයට ඔවුන්ගේ අධිපතියා වන්නේය. තවද මම ඔවුන් සමඟ සමාදානයේ ගිවිසුමක් කරන්නෙමි; එය ඔවුන් සමඟ සදාකාලික ගිවිසුමක් වන්නේය. මම ඔවුන් ස්ථාපිත කර, ඔවුන් බහුල කර, මාගේ ශුද්ධස්ථානය සදාකාලයට ඔවුන් අතරෙහි තබන්නෙමි. මාගේ මණ්ඩපයද ඔවුන් සමඟ වන්නේය. එසේය, මම ඔවුන්ගේ දෙවියන්වහන්සේ වන්නෙමි, ඔවුන්ද මාගේ ජනතාව වන්නෝය. මාගේ ශුද්ධස්ථානය සදාකාලයට ඔවුන් අතරෙහි තිබෙන කල, මම ස්වාමීන්වහන්සේ ඉශ්‍රායෙල්ව ශුද්ධ කරවන බව ජාතීන් දැනගන්නෝය. එසකියෙල් 37:21-28.

එසකියෙල් විසින් එක ජාතියක් බවට පත්වන ජාති දෙක වන එම දණ්ඩ දෙකට පොරොන්දු කර ඇති ආශීර්වාද කිහිපයක් හඳුනා දෙයි. ඒවා අතරින්, සහෝදර් වයිට් "පැමිණීම" හතරක් ලෙස සලකුණු කර ඇති, 1844 ඔක්තෝබර් 22 වන දින එකම අවස්ථාවේ සියල්ල සම්පූර්ණ වූ එම ආශීර්වාද හතරක් පිළිබඳව අපි පළමුව සලකා බැලීමට ආරම්භ කරමු.

"ශුද්ධ ස්ථානය පව් තු කිරීම සඳහා අපගේ මහත් යාජකයා ලෙස ක්‍රිස්තුස් ජාතීන් ශුද්ධ ස්ථානයට පැමිණීම—දානියෙල් 8:14 හි දර්ශනයට ගෙන එනු ලැබූ දානියෙල් 7:13 හි ඉදිරි පත් කර ඇති පරිදි මනුෂ්‍ය පුත්‍රයා පුරාතන දිනත්

වෙන පැමිණි ම; සහ මලාකි විසින් අනාවැකි කරනු ලැබූ පරිදි ස්වාමීන් වහන්සේ මාලිගාවට පැමිණි ම—මෙවැනි සියල්ලම එම එකම සිද්ධිය පිළිබඳව ස්තරයන් තවද මෙය මත් තෙව් 25 හි දස කතෘ වන්නේ ගේ උපමාවේ ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ විසින් තරකළ මනාලයා විවෘතයට පැමිණි මෙහි නිදර්ශන වේ.” The Great Controversy, 426.

සහෝදර් වයිට් සඳහන් කරන පළමු “පැමිණීම” නම්, දෙදහස් තුන්සිය අවුරුදු අවසානයේ සිදුවීමට නියමිතව තිබූ “ශුද්ධස්ථානය පවිත්‍ර කිරීම” සඳහා උත්තම පූජකයාගේ පැමිණීමය. එම පදය දානයෙහි අටවන පරිච්ඡේදයේ දහතුන්වන පදයේ අසන, “දෙනික පූජාවද, විනාශකාරී අපරාධයද ගැන වූ දර්ශනය කොපමණ කාලයක් පවතින්නේද? ශුද්ධස්ථානයද සේනාද පයින් පාගා දැමීමට භාර දෙනු ලබන්නේ කොපමණ කාලයක්ද?” යන ප්‍රශ්නයට පිළිතුර සපයයි. දහහතරවන පදය, ශුද්ධස්ථානය පවිත්‍ර කිරීම දෙදහස් තුන්සිය අවුරුදු අවසානයේ ආරම්භ වන බව හඳුනා දෙයි. එසෙයින් පවසන්නේ දෙවියන්වහන්සේ “ඉශ්‍රායෙහි පුත්‍රයන් ඔවුන් ගොස් ඇති ජාතීන් අතරින් ගෙන, සෑම පැත්තකින්ම ඔවුන් එක්රැස් කරනු ඇත, ... සහ එක්රැස් කරන ලද ජාතිය තවදුරටත් තමන්ම අපවිත්‍ර කර නොගනු ඇත” යනුවෙනි; මක්නිසාද දෙවියන්වහන්සේ “ඔවුන් පවිත්‍ර කරනු ඇත; එවිට ඔවුන් මාගේ සෙනඟ වනු ඇත, මමද ඔවුන්ගේ දෙවියන් වනු ඇත.”

1844 ඔක්තෝබර් 22 වන දින, සහෝදර් වයිට් සඳහන් කළ දෙවන “පැමිණීම” යනු, දානයෙහි පොතේ හත්වන පරිච්ඡේදයේ තෙරැස්වන පදයේ සම්පූර්ණවීම වූ අතර, එහි මනුෂ්‍ය පුත්‍රයා රාජ්‍යයක් ලබාගැනීම පිණිස දිනපැරණි තැනැත්වහන්සේ වෙත පැමිණෙන බව හඳුන්වා දී ඇත. එසෙයින් පවසන්නේ දෙවියන්වහන්සේ “ඉශ්‍රායෙහි කඳු මත දේශය තුළ ඔවුන් එක් ජාතියක් කරවන සේක; එක රජෙක් ඔවුන් සියල්ලන්ටම රජ වන්නේය” යනුවෙනි. එසෙයින්, “මාගේ සේවකයා වන දාවිත් ඔවුන් කෙරෙහි රජ වන්නේය” යනුවෙන් පවසන විට, “දාවිත්” යන නාමයෙන් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ රජු ලෙස නිරූපණය කරයි. තවද, ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ, එනම් දාවිත්, ඔවුන්ගේ “එක් එඬේරා” වන බවද, “මාගේ සේවකයා වන දාවිත්” “සදහටම ඔවුන්ගේ අධිපතියා” වන බවද ඔහු හඳුන්වා දෙයි. අර්ථ නිරූපණයෙන් බලන විට රජෙකුට රජු ලෙස තම තනතුරු නාමය අවශ්‍යය; තවද, ඔහු පාලනය කිරීමට ආධිපත්‍ය ප්‍රදේශයක්ද, ඔහුගේ රාජ්‍යයේ පුරවැසියන්ද අවශ්‍යය. පුරවැසියන් නොමැති නම්, රාජ්‍යයක්ද නොතිබෙනු ඇත.

“මම රාත්‍රියේ දර්ශනවලින් දුටුවෙමි; බලව, මනුෂ්‍ය පුත්‍රයාට සමාන වූ එක් අයෙකු ස්වර්ගයේ වලාකුළුවලින් පැමිණියේය; ඔහු ප්‍රාචීන දිනවත්තයා වෙත පැමිණියේය, තවද ඔවුහු ඔහු එතුමා ඉදිරියට ළං කරගෙන ආහ. තවද සියලු ජනතාවද, ජාතීන්ද, භාෂාවන්ද ඔහුට සේවය කරන පිණිස, ඔහුට ආධිපත්‍යයද, මහිමයද, රාජ්‍යයද දෙන ලද්දේය. ඔහුගේ ආධිපත්‍යය නොපැසෙන සදාකාලික ආධිපත්‍යයක්ය; ඔහුගේ රාජ්‍යයද විනාශ නොවන්නාවූ එකකි.” දානයෙහි 7:13, 14.

සොහොයු රියවයිට් විසින් හඳුනාගත් තුන් වන “පැමිණීම” වූයේ, ක්‍රිස්තුස් “ගිවිසු මේ දූතයා” ලෙස තම මාලිගාවට අහසෙන් හදිසියේ පැමිණීම, ලේවිගේ පවිත්‍ර කිරීමටය. එසෙයින් ප්‍රකාශ කරන්නේ, ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ “ඔවු ඇත; එවිට ඔවුහු මාගේ සෙනඟ වන්නෝය, මමද ඔවුන්ගේ දෙවියන් වන්නෙමි

යනු වෙනි ; තවද "එපමණක් නොව" උන් වහන් සේ ඔවුන් සමඟ "සමාදානයේ ගිවිසුම" ඇති කරනු ඇත, එය "සදාකාලී කගිවිසුමක්" වන්නේ ය. එමගිවිසුම සම්පූර්ණ දෙවියන් වහන් සේ තමන්ගේ "ශුද්ධස්ථානය ඔවුන්ගේ මැදිහිටි වන" වි "මාගේ ශුද්ධස්ථානය ඔවුන්ගේ මැදිහිටි බෙනකල, මාවනස් වාමිත් වහන් සේ පවිත්‍ර කරන බව ජාතීන් හුදුන්වා ගත් නෝය."

බලව, මම මාගේ දූතයා යවන්නෙමි; ඔහු මා ඉදිරියෙහි මාර්ගය පිළියෙළ කරනු ඇත. තවද ඔබ සැම සොයන ස්වාමිත්වහන්සේ අකස්මිකව තම මන්දිරයට පැමිණෙන සේක; එනම් ඔබ සැම ප්‍රීති වන ගිවිසුමේ දූතයාය. බලව, ඔහු පැමිණෙන සේකැයි සේනාවල ස්වාමිත්වහන්සේ කියන සේක. නමුත් ඔහුගේ පැමිණීමේ දවස දරා සිටිය හැක්කේ කවුරුන්ද? ඔහු ප්‍රකාශ වන විට සිටගෙන සිටිය හැක්කේ කවුරුන්ද? මක්නිසාද ඔහු ශෝධකයාගේ ගින්නක් මෙන්ද, රෙදි පිරිසිදු කරන්නන්ගේ සබන් මෙන්ද ය. ඔහු රිදී ශෝධනය කරන සහ පිරිසිදු කරන අයෙකු මෙන් හිඳ, ලෙවිගේ පුත්‍රයන් පවිත්‍ර කර, ඔවුන් රන් හා රිදී මෙන් ශෝධනය කරනු ඇත; එවිට ඔවුන් ධර්මිෂ්ඨකමින් යුතු පූජාවක් ස්වාමිත්වහන්සේට ඔප්පු කරනු ඇත. එවිට යුදා සහ යෙරුසලමේ පූජාව පුරාණ දවස්වල මෙන්ද, පෙර කාලවල මෙන්ද, ස්වාමිත්වහන්සේට ප්‍රියමනාප වන්නේය. මලාකි 3:1-4.

1798 සිට 1844 දක්වා ඉතිහාසයේ "ගිවිසුමේ දූතයා" වන ක්‍රිස්තුස්වහන්සේට මාර්ගය සූදානම් කළ දූතයා, විලියම් මිලර් විසින් නිරූපිත එලියා විය. ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ තම මාලිගාවට අහස්මෙන් පැමිණි කල, උන්වහන්සේ "ශෝධකයාගේ ගින්නක්" මෙන් "ලේවිගේ පුත්‍රයන්" ශුද්ධ කළ සේක.

1844 ඔක්තෝබර් 22 දින සම්පූර්ණ වූ අනෙක් "පැමිණීම" නම් මනාලයාගේ පැමිණීමයි. එකීජකියෙල් දෙවරක්ම සඳහන් කරන්නේ දණ්ඩ දෙකෙන් එකට රැස්කරනු ලැබූ ජාතිය දෙවියන්ගේ "සෙනඟ" වන බවත්, උන්වහන්සේ "ඔවුන්ගේ දෙවියන්" වන බවත් ය. මෙය විවාහය සමඟ ඉටු කරනු ලැබීය. 1844 ඔක්තෝබර් 22 දින සම්පූර්ණ වූ, සිස්ටර් වයිට් සඳහන් කරන අනාවැකි හතරම, එකීජකියෙල්ගේ දණ්ඩ දෙක පිළිබඳ සාක්ෂිය මගින් සියල්ල හඳුනාගනු ලැබේ.

එලියා ගිවිසුමේ දූතයා සඳහා මාර්ගය සූදානම් කරන දූතයා නියෝජනය කරයි. ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ තම පළමු පැමිණීම සඳහා මාර්ගය සූදානම් කළ දූතයා ලෙස යොහන් බවතීස්න හඳුනා දුන් සේක. සහෝදර් වයිට් විලියම් මිලර්ව එලියා ලෙස හඳුනා දුන්නාය; මිලර් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ "උන්නතම පූජකයා," "මනුෂ්‍ය පුත්‍රයා," "ගිවිසුමේ දූතයා," සහ "මනාලයා" ලෙස පැමිණීමට මාර්ගය සූදානම් කළේය.

අවුරුදු තුනහමාරක් ගත වූ පසු, එලියා වැන්දඹුව සහ ඇගේ පුත්‍රයා සමඟ නැවතී සිටි සාරෙස්නායෙන් පැමිණ, මුළු ඉශ්‍රායෙලය කර්මෙල්ට් කැඳවන්නා ලෙස අහඬට අණ කළේය. එසකියෙල් පවසන්නේ, කුරු දෙකින් එක්රැස් කරනු ලැබූ ජාතිය අතරමැදි තම ශුද්ධස්ථානය ස්ථාපිත කරන විට, දෙවියන්වහන්සේ දෙවියන්වහන්සේ බව අජානිකයන් දැනගන්නා බවය. කර්මෙල් කන්දේදී එලියා ඉශ්‍රායෙලයට දෙවියන්වහන්සේ දෙවියන්වහන්සේද, නැතහොත් බාල් දෙවියන්වහන්සේද යන්න තෝරාගන්නා ලෙස පැවසුවේය; එහෙත් ඔහු එම ප්‍රශ්නය ඉදිරිපත් කළේ සත්‍ය දෙවියන්වහන්සේ කවුද යන සන්දර්භය තුළ පමණක් නොව, සත්‍ය අනාගතවක්තෘයා කවුද යන සන්දර්භය තුළදය.

එලියා සියලු ජනතාව වෙත පැමිණ, මෙසේ කීවේය: “ඔබ දෙමන අතර කොපමණ කාලයක් තැනිගනිමින් සිටින්නහුද? ස්වාමීන්වහන්සේ දෙවියන්වහන්සේ නම්, උන්වහන්සේ අනුගමනය කරන්න; නමුත් බාල් නම්, ඔහු අනුගමනය කරන්න.” එවිට ජනතාව ඔහුට එක වචනයක්වත් පිළිතුරු දුන්නේ නැත. එවිට එලියා ජනතාවට මෙසේ කීවේය: “මම, මම පමණක්, ස්වාමීන්වහන්සේගේ අනාගතවක්තෘවරයෙකු ලෙස ඉතිරිව සිටිමි; නමුත් බාල්ගේ අනාගතවක්තෘවරුන් නම් භාරසිය පනස් දෙනෙකි.” 1 රාජාවලිය 18:21, 22.

අහබි ඇතුළුව මුළු ඉශ්‍රායෙලයම, අහසින් ගිනි බැස එලියාගේ පූජාව දහනය කළ විට, එලියාගේ දෙවියන් වහන්සේම දෙවියන් වහන්සේ බව දැන සිටියහ. කර්මෙල් කන්ද මත ගින්න බැසීම, සැරයටි දෙකකින් සමන්විත වූ ජාතියේ මධ්‍යයෙහි දෙවියන් වහන්සේ තම ශුද්ධස්ථානය පිහිටුවූ අවස්ථාව සලකුණු කරයි. කර්මෙල් කන්දෙහි ගින්න පිළිබඳ අද්භූත ක්‍රියාවෙන්, දෙවියන් වහන්සේම දෙවියන් වහන්සේ බවත්, බාල් ව්‍යාජ දෙවියෙකු බවත් ප්‍රකාශ විය.

සාරෙස්තාහි සිදු වූ අද්භූතයේදී, එලියා වැන්දඹුවගේ මළ පුත්‍රයා මත තුන් වරක් දිගා සිටි විට, එම ක්‍රියාවෙන් එලියා දෙවියන්වහන්සේගේ මනුෂ්‍යයෙකු බව ඇයට ඔප්පු විය; කර්මෙල්හි සිදු වූ අද්භූතයද එයම සිදු කළේය. කර්මෙල්හි ගින්නෙන් දෙවියන්වහන්සේ දෙවියන්වහන්සේ බව පමණක් නොව, බාල්ගේ අනාවක්කරුවන්ටත් වනයන්ගේ අනාවක්කරුවන්ටත් විරුද්ධව, එලියා දෙවියන්වහන්සේගේ සැබෑ අනාවක්කරු බවත් එයින් ප්‍රදර්ශනය විය. 1840 සිට 1844 දක්වා වූ ඉතිහාසයේදී, මිලර් සහ මිලර්වාදීන් සැබෑ අනාවක්කරුවන් බව, එම ඉතිහාසය තුළම තමන් සෙසුබෙල්ගේ දූවරුන් බව ප්‍රකාශ කර තිබූ පත්‍රපාත ප්‍රොතෙස්තන්තවාදයේ බොරු අනාවක්කරුවන්ට විරුද්ධව, ප්‍රදර්ශනය කරනු ලැබීය.

කර්මෙල්හි එලියා නියෝජනය කරන්නේ සත්‍ය ප්‍රොටෙස්ටන්ට් අභ්‍යන්තර හඳුනාගැනීමේ කාර්යයය; මක්නිසාද බයිබල් අනාවැකිවල භයවන රාජධානිය වූ එළිදරව් පොතේ දහතුන්වන පරිච්ඡේදයේ පෘථිවිය මෘගයාට ප්‍රොටෙස්ටන්ට්වාදයේ අභ්‍යන්තර රිපබ්ලිකන්වාදයේ අභ්‍යන්තර නිබ්‍ර අතර, 1798 දී එය තම පාලනය ආරම්භ කර තිබුණි. 1798 දී, යෙෂබෙල්ගේ පාලනයේ අවුරුදු තුනහමාර අවසානයේදී, එලියා සාරෙස්තායෙන් පැමිණියේ පෘථිවිය මෘගයා මත ප්‍රොටෙස්ටන්ට්වාදයේ අභ්‍යන්තර කුමන සභාවද යන්න පැහැදිලිව වෙනස්කර පෙන්වීමටය.

සාරෙස්තාහි විධිවිධාන නියාතිරාගේ ඉතිහාසයෙන් විවාහය වෙත ගමන් කරමින් සිටියාය; එහිදී ඇගේ විධිවිධානවල ඉවත් කරනු ලැබීමට නියමිතව තිබුණි. ඇගේ නැවත ජීවිතයට පත් කරන ලද පුත්‍රයා වියළි කාලයේ අවුරුදු තුනහමාර තුළ යෙෂබෙල් විසින් ඝාතනය කරනු ලැබූ අය නියෝජනය කරයි. ඇය ගින්නක් සඳහා එකතු කරමින් සිටි කෝල් දෙක යනු එක ජාතියක් ලෙස එකට රැස් කරනු ලැබීමට නියමිත වූ සැබෑ ඉශ්‍රායෙල්හි ගෘහ දෙකය; එම ජාතිය ආත්මික ඉශ්‍රායෙලය විය. විධිවිධාන එම කෝල් දෙක ගින්නක් ඇති කිරීමට භාවිත කිරීමට යමින් සිටියාය; එය කර්මෙල්හිදීද, 1844 ඔක්තෝබර් 22 දිනද සිදු විය, එහිදී ගිවිසුමේ දූතයා “පිරිපහදු කරන්නෙකුගේ ගින්නකින්” ලේව්ගේ පුත්‍රයන් පවිත්‍ර කළේය.

ගි න් න යනු දෙවි යන් වහන් සේ ගේ ආත් මයාණන් ගේ වන් කරනු ලැබී මේ එය කර් මෙල් හි ද 1844 ඔක් තෝබර් 22 දි න උච්ච වස් ථානයට පැමි ණ මධ්‍ය රාත්‍රි හ

සි ද්‍ර වි ය.

පෙන්නකොස්ත දවස සම්පූර්ණ වූ කල, ඔවුන් සියල්ලෝ එකම සිතෙන් එකම ස්ථානයක රැස්ව සිටියහ. එවිට හදිසියේම ප්‍රබල වේගවත් සුළඟක් හඬන ලෙස ස්වර්ගයෙන් ගබ්දයක් පැමිණ, ඔවුන් ඉදගෙන සිටි මුළු ගෘහයම එයින් පිරුණේය. එවිට ගින්නක් මෙන් වූ බෙදී ගිය දිවවල් ඔවුන්ට දර්ශනය වී, ඒවා එක් එක් අය මත තතර විය. එවිට ඔවුන් සියල්ලෝ ශුද්ධාත්මයාණන්ගෙන් පිරී, ආත්මයාණන්වහන්සේ ඔවුන්ට ප්‍රකාශ කිරීමට දුන් පරිදි වෙනත් භාෂාවලින් කථා කිරීමට පටන් ගත්හ. ක්‍රියා 2:1-4.

ආත්මයාණන්ගේ වත්කමක් වීම යනු පණිවුඩයක් ප්‍රකාශ කිරීම නියෝජනය කරයි; එමෙන්ම විධාව ගින්නක් දල්වා, ආහාරයක් පිළියෙළ කර භුක්ති විඳීමට යාමක් වූයේ, එයද පණිවුඩයකි.

එවිට මම දූතයා වෙත ගොස්, ඔහුට, "එම කුඩා පොත මට දෙන්න"යි කීවෙමි. ඔහු මට කීවේ, "එය ගෙන කා දමන්න; එය නුඹේ උදරය තිත්ත කරනු ඇත, නමුත් නුඹේ මුඛයෙහි එය මී මෙන් මිහිරි වන්නේය" යන්නයි. එවිට මම දූතයාගේ අතින් එම කුඩා පොත ගෙන කා දමමි; එය මගේ මුඛයෙහි මී මෙන් මිහිරිව තිබුණේය; නමුත් මම එය කා නිම කළ සැණින් මගේ උදරය තිත්ත විය. එළිදරව් 10:9, 10.

ආහාබ් විසින් යෙසුබෙල්ට වහාම ප්‍රකාශ කරන ලද පණිවිඩය මෙය වූයේ: එලියාගේ දෙවියන් සත්‍ය දෙවියන් බවය; මක්නිසාද ආහාබ් එලියාගේ දෙවියන් ගින්නෙන් පිළිතුරු දෙන බව යන්නමි දුටුවේය. 1844 ඔක්තෝබර් 22 වන දින වහාම විවෘත කරන ලද පණිවිඩය වූයේ තුන්වන දූතයාගේ පණිවිඩයයි. මේ දෙකෙන් කවර අවස්ථාවක වුවද, ආහාබ් විසින් ගෙන එන ලද පණිවිඩය හෝ තුන්වන දූතයාගේ පණිවිඩය යෙසුබෙල්ට කෝපයෙන් උමතු කරයි.

එහෙත් නැගෙනහිරෙන්ද උතුරෙන්ද පැමිණෙන ආරංචි ඔහු කලබලයට පත් කරනු ඇත; එබැවින් බොහෝ දෙනෙකු විනාශ කිරීමටත් සම්පූර්ණයෙන්ම නැති කර දැමීමටත් ඔහු මහත් කෝපයෙන් පිටත්ව යනු ඇත. දානියෙල් 11:44.

දානියෙල්ගේ "නැගෙනහිරෙන් හා උතුරෙන් පැමිණෙන ආරංචි" යනුවෙන් නිරූපිත වන්නේ, උතුරු රජු වන යෙසුබෙල් කෝපයට පත් කරන පණිවිඩය වන අතර, ඇය පෘථිවි ඉතිහාසයේ අවසාන පීඩනය ආරම්භ කරයි. එම පණිවිඩය ආහාබ් විසින් යෙසුබෙල්ට දෙන ලද පණිවිඩයෙන්ද, 1844 දී විනිශ්චය ආරම්භ වීමේදී තුන්වන දූතයාගේ පණිවිඩය පැමිණීමෙන්ද නිරූපණය කරන ලදී.

ඒලියා කළ සියල්ල ද, ඔහු කඩුවෙන් සියලු අනාගතවක්තෘවරුන් මරා දැමූ ආකාරය ද, ආහාබ් යෙසුබෙල්ට දැනුම් දුන්නේය. එවිට යෙසුබෙල් ඒලියා වෙත දූතයෙකු යවා මෙසේ කීවය: "හෙට මේ වේලාවට පමණ, ඔවුන්ගෙන් එක් අයෙකුගේ ජීවිතය සේ නුඹගේ ජීවිතය මම නොකරන්නෙමි නම්, දෙව්වරු මා කෙරෙහි එසේ ම, ඊටත් වැඩියෙන් ද, කරත්වා." 1 රාජාවලිය 19:1, 2.

ආත් මි ය සංකේ තයක් වශයෙන් එලි යා ක්‍රි .ව. 538 සි ට 1798 දක් වා වූ කාන් තාර කාලපරි චි ඡේ දය තු ල නි රු පි ත වේ . ඉන් පසු 1798 දී , එලි යා ඉති භාසය තු ල වි වශයෙන් ප්‍ර කාශ වේ . 1844 දී , එලි යා අහසි න් "මධ්‍ය රාත්‍රි කැගැසි මේ " ගි න් න ප

කැඳවමි න් සි ටි සී . ඉන් පසු 1863 දී , එලි යා සහ ඔහු ගේ පණි වු ඩය ප්‍ර නි ක් ඔහු ගේ පණි වු ඩය වු යේ "සන් වරක් " පි ලි බද මෝසෙස් ගේ පණි වු ඩයයි ; එසකි යෙල් ගේ දණ් ඩ දෙකේ පණි වු ඩයෙන් ද නි රු පි න වි ය. ඒ දණ් ඩ දෙක අවසානයේ ඒවා එක් රු ස් කි රී මසාරෙප් නාහි වැන් දඹු වගේ පණි වු ඩය වු ආහාරයක් සු දානම් කි රී මට පෙර දණ් ඩ දෙක එක් රු ස් කළාය.

ජේම්ස් හා එලන් වයිට්ට් අනුව, මිලර්වරුන්ගේ අද්වෙන්තිස්මය 1856 දී ලාඔදිකීය අද්වෙන්තිස්මය බවට පත් වූ අතර, පසුව 1863 දී ඔවුන් මෝසෙස්ගේ "සන් වර" පිළිබඳ එලියාගේ පණිවුඩය ප්‍රතික්ෂේප කළ කල, 1856 දී දෙවියන් හිරාම් එඩ්සන්ගේ අවසන් නොකළ ලිපි අට මගින් ඉදිරිපත් කිරීමට සොයමින් සිටි "සන් වර" පිළිබඳ දැනුමේ වැඩිවීම අවබෝධ කරගැනීමේ තාර්කික හැකියාව ඔවුහු ඉවත් කර දැමූහ. දේවදූතයන් විසින් විලියම් මිලර්ට එක්රැස් කිරීමට මඟ පෙන්වූ සත්‍යයන්ගේ මූලික පද්ධතිය විනාශ කිරීමට ඔවුන් තර්කයේ බලයෙන් ආරම්භ කිරීමට බල කෙරුණි. මිලර් විසින් සොයාගනු ලැබූ පළමු 'ගල' වූයේ, ලාඔදිකීය අද්වෙන්තිස්මය එහි සමස්ත ඉතිහාසය පුරාම අඩි වැද වැටෙන මූලගලයයි. සත්‍යයේ ඒ පළමු ගල ප්‍රතික්ෂේප කිරීමෙන් ලාඔදිකීයාවගේ අත්ඛ්‍යාවය නිපදවනු ලැබීය; එය සුව කළ හැකි ලක්ෂණයක් වුවද, කලාතුරකින් පසුපස හඹා යනු ලැබේ.

1844 ඔක්තෝබර් 22 දින ආරම්භ වූ දේවමාළිගාවේ ශුද්ධීකරණය, දානියෙල් 8:13හි දේවමාළිගාව සමඟම පාගා දමා තිබූ "සේනාව"ගේ ශුද්ධීකරණයද ඇතුළත් කළේය. එම සේනාව, සාරෙප්නාහි වැන්දඹුව ගිනි සඳහා රැස් කරගෙන තිබූ "දණ්ඩ දෙක" මඟින් නිරූපිත විය. එම දණ්ඩ දෙක, ප්‍රායෝගික පුරාණ ඉග්‍රායෙලයේ ගෘහ දෙක වූයේය. ප්‍රායෝගික එප්‍රායිම් සහ යුදා, එක් ආත්මික ජාතියක් බවට රැස්කරනු ලැබ, විනිශ්චයේ ආරම්භයේදී ගිවිසුමේ දූතයා විසින් පවිත්‍ර කරනු ලැබීමට නියමිත වූහ. එම ජාති දෙකම පාගා දමා තිබූ "සේනාව" වූහ.

යෙහෙස්කෙල්ගේ පොරොන්දුව වූයේ, දෙවියන්වහන්සේ "ඉග්‍රායෙල්ගේ දරුවන් ඔවුන් ගොස් සිටින ජාතීන් අතරින් ගෙන," "ඔවුන් එක්රැස් කර," "ඔවුන්ගේම දේශයට ගෙන එන" බවය. ශාබ්දික ඉග්‍රායෙල්ගේ දේශය මහිමාන්විත දේශය, හෝ පොරොන්දු දේශය, හෝ යුදාය. 1798 දී ආත්මික මහිමාන්විත දේශය වූයේ, එළිදරව් 13හි අං දෙකක් ඇති පොළොවේ මෘගයාගේ දේශයයි.

මම ඔවුන් පිටතට ගෙන එන පිණිස මිසර දේශයෙන්, ඔවුන් සඳහා මා විසින් සොයා තෝරාගත්, කිරි හා මි පැණි ගලා යන, සියලු දේශයන්ගේ මහිමය වන දේශයකට ඔවුන් ගෙන යන්නට මාගේ අත ඔවුන් උදෙසා උස් කළ දවසේදී.... එසේම මා විසින් ඔවුන්ට දුන්, කිරි හා මි පැණි ගලා යන, සියලු දේශයන්ගේ මහිමය වන ඒ දේශයට ඔවුන් ගෙන නොයන්නෙමි යයි, මාගේ අත කාන්තාරයේදී ඔවුන් උදෙසා උස් කළෙමි. එසකියෙල් 20:6, 15.

ඉස් රායෙලයේ වචනාර්ථ එමය ගෘහ දෙක "සි යලු දේ ශයන් ගේ මහි මය" වූ දේ ශයෙහි "කි රි සහ මි පැණි " "ගලා යන" දේ ශයෙහි වාසය කළහ. ඉස් රායෙලයේ ඒ වචනාර්ථ එම ගෘහ දෙක ආත් මි ක ඉස් රායෙලය ලෙස එකට රු ස් කළ වි ට, ඔවු න් තමන් ගේ ම දේ ශයෙහි ස් ටාපි න කරනු ලබන බවට ඔවු න් ට පොරොන් දු දෙන ලදී . ආත් මි ක "මහි මාන් වි න දේ ශය" යනු , හු මි -මෘගයාගේ පාලන කාලය තු ල ආරම් භයේ දී

මිලර් වාදීන්ගේ චලනයන්, අවසානයේ දී එක් ලක්ෂ්‍ය හතළිස් හතර දහසකගේ පිහිටා ඇති ස්ථානයයි. එක් ලක්ෂ්‍ය හතළිස් හතර දහස නිශේෂ්‍ය කරන චලනයක් සිදු වී යනුයේ නම් භූමි-මාගයාගේ දේශය තුළ පමණි. වෙනත් කිසිදු දේ දූෂණයෙන් චලනය බව ප්‍රකාශ කරන චලනයක් ව්‍යාජයකි; මක් නිසාද Alpha සහ Omega සැමවිටම ආරම්භය තුළින් අවසානය දර්ශනය කරයි.

දෙවියන්වහන්සේගේ අසමසම කරුණා සහ ආශීර්වාද අපගේ ජාතිය මත වැසී වගුරුවනු ලබ ඇත; එය නිදහසේ දේශයක්ද මුළු පොළොවේ මහිමයද වී ඇත. එහෙත් දෙවියන්වහන්සේට කෘතඥතාව පිරිනැමීම වෙනුවට, දෙවියන්වහන්සේටත් උන්වහන්සේගේ ව්‍යවස්ථාවටත් ගෞරව කිරීම වෙනුවට, ඇමරිකාවේ ක්‍රිස්තියානි යැයි ප්‍රකාශ කරන අය අහංකාරය, ලෝභකම, සහ ස්වයංපූර්ණත්වය විසින් මුහුන් ගැන්වී ඇත....

"විනිශ්චය වීම්වල වැටී තිබෙන අතර, සමානාත්මතාව ඇතුළු විය නොහැකි වන, දුෂ්ටකමින් ඉවතට හැරෙන තැනැත්තා තමන්ම ගොදුරක් කරගන්නා කාලය පැමිණ ඇත. එහෙත් ගැලවීමට නොහැකි වන තරම් ස්වාමීන්වහන්සේගේ භූජය කෙටි වී නැත; අසීමට නොහැකි වන තරම් උන්වහන්සේගේ කණ බර වී නැත. එක්සත් ජනපදයේ ජනතාව විශේෂ අනුග්‍රහ ලැබූ ජනතාවක් වූහ; එහෙත් ඔවුන් ආගමික නිදහස සීමා කරන විට, ප්‍රොටෙස්ටන්ට්වාදය අත්හරින විට, සහ පාප්වාදයට අනුග්‍රහය දක්වන විට, ඔවුන්ගේ වරදේ මානය පූර්ණ වන්නේය, සහ 'ජාතික අපස්ථානය' ස්වර්ගයේ පොත්වල ලියාපදිංචි කරනු ලැබේ. මෙම අපස්ථානයේ ප්‍රතිඵලය වන්නේ ජාතික විනාශයයි." Review and Herald, May 2, 1893.

දානියෙල් අටවන පරිච්ඡේදයේ තෙරහවන සහ දාහතරවන පදයන් ශුද්ධස්ථානයන් සේනාවන් පාදනලයට පත් කරනු ලැබීම හඳුන්වා දෙයි. සේනාව යනු සත්‍ය ඉශ්‍රායෙල්හි ගෘහ දෙකය. අඳුරු යුගයන්හි වසර දහසක් දෙසිය හැටක කාලය තුළ යෙරුසලම පාදනලයට පත් කරනු ලැබීය.

මට දණ්ඩයකට සමාන වූ නළලක් දෙන ලදී. දූෂණය නැඟී සිට, "නැඟීට දෙවියන්වහන්සේගේ මාලිගාවද, පූජාසනයද, එහි නමස්කාරකරන්නෝද මැන බලව. නමුත් මාලිගාවට පිටත තිබෙන අංගනය අත්හරින්න; එය නොමැනව, මක්නිසාද එය ජාතීන්ට දී තිබේ. ඔවුන් ශුද්ධ නගරය මාස හතළිස් දෙකක් පාවහන් යටට දමමින් තෙපලා යනු ඇත," යයි කීය. එළිදරව් 11:1, 2.

එළිදරව් පොතේ එකොළොස්වන පරිච්ඡේදයේදී යොහන්ට දේවමාලිගාව පමණක් නොව, "එහි නමස්කාර කරන අයද" මැන බලන ලෙස කියනු ලැබේ. යොහන්ට දේවමාලිගාවත් එහි නමස්කාරකයින්ද මැන බලන ලෙස අණ කළ අවස්ථාවේදී, ඔහු ප්‍රවචනාත්මක ලෙස 1844 ඔක්තෝබර් 22 දිනෙහි ස්ථාපිත කරනු ලැබ සිටියේය.

එවිට මම දූෂණයෙන් අතින් කුඩා පොත ගෙන එය කා දැමුවෙමි; එය මාගේ මුඛයේ මී පැණි මෙන් මිහිරි විය; නමුත් එය කා නිම කළ වහාම මාගේ උදරය තිත්ත විය. එළිදරව් 10:10.

ප්‍රකාශනයේ දසවන අධ්‍යායයේ දසවන වාක්‍යයේ දී, යොහන් 1844 ඔක්තෝබර් 22 දින ඇති වූ කටු කකලකි රි මනි රූ පණය කළේ ය; එවිටම ඔහු ට ශුද්ධස්ථානයද මැන බැලී මට කී යනු ලැබී ය. දානියෙල් අටවන අධ්‍යායයේ දහතුන් වන වාක්‍යයේ

ප්‍රශ්නයේ විෂයය වන්නේ, ශුද්ධ ධර්ම චානයද සේ නාවද යන දෙකම පාදනලයෙන් මැඩපවත් වනු ලැබීමයි. "අන්‍ය ජාතීන්" "ශුද්ධ වර" "මස හතළිස් දෙකක්" "පුරා පාදනලයෙන් මැඩපානු" ඇති බව යොහන් අප්‍රේස්තර් වයි. එම මස හතළිස් දෙක වූ මෙම ඵලියාගේ අවුරුදු තුන හමාරයි. එය 538 සිට 1798 දක්වා පැවති අවුරුදු යුගය විය. ප්‍රාග්ධන කතෘ ඵයෙන් 1844 ඔක්තෝබර් 22 දිනෙහි සිටගෙන සිටිය යොහන් ට, අංගනය අත්හැර "එය නොමැත, මක් නිසාද එය අන්‍ය ජාතීන්ට දෙන ලද්දේ ය; ඔවුන් ශුද්ධ වර මස හතළිස් දෙකක් පුරා පාදනලයෙන් මැඩපානු ඇත" යයි කියනු

යොහන්ට "මාලිගාවද, පූජාසනයද, එහි නමස්කාර කරන්නෝද" මැන බැලීමට කියනු ලැබූ කල, දානියෙල් අටවන පර්ච්පේදයේ දහතුන්වන වචනයේ වචන අනුව, ඔහුට ශුද්ධ ධර්ම චානයන් සේනාවන් මැන බැලීමට කියනු ලැබීය. යොහන්ට එක්දහස් දෙසිය හැට අවුරුද්ද "නො" ගණන් කිරීමට කියනු ලැබුවේ නම්, එවිට ඔහු 1798 සිට 1844 දී තමා සිටි ස්ථානය දක්වා මැන බැලිය යුතු විය. 1798 සිට 1844 දක්වා, මැන බැලූ කල, අවුරුදු හතළිස් හයකි. අවුරුදු හතළිස් හයේ ආරම්භය 1798 දී විය; එවිට මෝසෙස්ගේ ඉග්‍රායෙල්ගේ උතුරු ගෘහයට විරුද්ධ "සන් වරක්" සම්පූර්ණ විය. අවුරුදු හතළිස් හයේ අවසානය 1844 දී විය; එවිට මෝසෙස්ගේ ඉග්‍රායෙල්ගේ දකුණු ගෘහයට විරුද්ධ "සන් වරක්" සම්පූර්ණ විය. යොහන්ගේ මිනුම අවුරුදු හතළිස් හයට සමාන වේ. හතළිස් හය යන සංඛ්‍යාව මාලිගාව සංකේතවත් කරයි. යේසුස්වහන්සේ, "මේ මාලිගාව බිඳ දමන්න; දින තුනකින් මම එය නැවත නැගෙන්නෙමි" යි වදාළ සේක; එහෙත් වාදවේමින් සිටි යුදෙව්වෝ, මාලිගාව ගොඩනඟා තිබුණේ අවුරුදු හතළිස් හයකින් බව තර්ක කළහ.

යේසුස් ඔවුන්ට පිළිතුරු දෙමින් මෙසේ කීසේක: "මෙම මාලිගාව බිඳ දමන්න; මම දින තුනකින් එය නැවත නැගිටුවන්නෙමි." එවිට යුදෙව්වෝ කීවෝ ය: "මෙම මාලිගාව ගොඩනැඟීමට අවුරුදු හතළිස් හයක් ගතවිය; එය ඔබ දින තුනකින් නැවත ගොඩනඟන්නෙහිද?" නමුත් උන්වහන්සේ කතා කළේ තම ශරීරයේ මාලිගාව පිළිබඳවය. යොහන් 2:19-21.

ආදම් වැටී ගිය පසු ආදම්ගේ මාංසය, එයට උරුමව පැමිණි සියලු පිරිහීම් සමඟම, යේසුස් ගත්තේ, උන්වහන්සේ ජයගත් පරිදි අපද ජයගත හැකි බවට ආදර්ශයක් ස්ථාපිත කිරීම පිණිසය. සාක්ෂි දෙකක් මත, ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ මාංසය තුළ පවසේ අවුරුදු හාරදහසක උරුම පිරිහීම් අඩංගු නොවීයැයි උගන්වීම, බාබිලෝනියේ මිදියුස ප්‍රචලිත කිරීමක් වේ; මක්නිසාද ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ එම උරුම දුර්වලකම් හාර නොගත්හැයි උගන්වීම කතෝලික ධර්මයේ ප්‍රධාන මූලධර්මයකි.

යේසුස් ක්‍රිස්තුස් මාංසයෙන් පැමිණි බව පිළිගන්නේ නැති සෑම ආත්මයක්ම දෙවියන්ගෙන් නොවේ. එය ඔබ සෑමට එන බව අසා තිබූ ප්‍රතික්‍රිස්තුගේ ආත්මයය; එය දැන්මත් ලෝකයේ ඇත. 1 යොහන් 4:3.

මක්නිසාද, බොහෝ රැවටුම්කරුවෝ ලෝකයට පැමිණ සිටිති; ඔවුහු යේසුස් ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ මාංසධාරීව පැමිණියා යැයි පිළිගන්නේ නැත. මෙබඳු කෙනෙකු රැවටුම්කාරයෙකි, ප්‍රතික්‍රිස්තුස්ය. 2 යොහන් 1:7.

ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ ශරීරයේ මාලිගාව සෑම මනුෂ්‍යයෙකුගේම ශරීරයේ මාලිගාව විය.

“සාතන් ගේ පරීක්ෂාවන් දරා සිටි මසදහා ක්‍රිස්තුස්, ඒදෙන් හි පරීක්ෂණ අවස්ථාවේ ආදම් සිටි තත්ත්වය තරම් වාසිදායක තත්ත්වයක, එම විරන්දනය කාන්තාරය තුළ නොසිටියේ ය. දෙවියන් වහන්සේ ගේ පුත්‍ර යාතමන් වමනා මානව වංශය ඒදෙන් සිට අවුරුදු දහස් හතරක් ඇත්ත වශයෙන්, ඔවුන්ගේ මුළු පවුල තත්වයේ හා සෘජු කමේ තත්ත්වයෙන් ද විලභවශීය පසු, මනුෂ්‍ය ස්වභාවයෙන් ය. ශතවර්ෂ ගණනාවක් පුරා පාපය මතු ශ්‍රී ලංකාවේ මනව භයානක සලකුණු තබමින් සිටියේ ය; ශාරීරික, මානසික, සහ නෛතික පිරිහීම මුළු පවුල පුරාම ව්‍යාප්තව පැවතුණේ ය.”

“ඒදත් උයනේදී පරීක්ෂකයා විසින් ආදම් ප්‍රහාරයට ලක් කරන ලද විට, ඔහු පාපයේ කිසිදු මලිනභාවයක් නොමැතිව සිටියේය. ඔහු දෙවියන් වහන්සේ ඉදිරියේ තමාගේ පරිපූර්ණත්වයේ බලයෙන් ස්ථිරව සිටියේය. ඔහුගේ සත්ත්වභාවයේ සියලු අවයව හා ශක්ති සමානව වර්ධනය වී, සංගත ලෙස සමතුලිතව තිබුණි.”

“පරීක්ෂාවේ පාඨකරයේදී, ක්‍රිස්තුස් ආදම්ගේ ස්ථානයෙහි සිටියේ, ඔහු දරාගෙන සිටිමට අසමත් වූ පරීක්ෂාව දරාගැනීම පිණිසය. මෙහිදී ක්‍රිස්තුස් පව්කරුගේ නියෝජනයෙන් ජය ගත්තේය, ආදම් තම ගෘහයේ ආලෝකයට පිටුපා වසර හාරදහසකට පසුවය. දෙවියන් වහන්සේගේ සන්නිධියෙන් වෙන්කරනු ලැබූ මනුෂ්‍ය පවුල, පරම්පරාවෙන් පරම්පරාවට, ඒ ඒ අනුක්‍රමික පරම්පරාව සමඟම, ආදම් එදෙන්හි අයිතිකරගෙන සිටි මුල් පවුලතාවයෙන්, ප්‍රඥාවෙන් සහ දැනුමෙන් තව තවත් දුරස්ථවෙමින් පැමිණියේය. ක්‍රිස්තුස් මනුෂ්‍යයාට උපකාර කිරීම සඳහා උන්වහන්සේ භූමියට පැමිණි කාලයේ ජාතියෙහි තිබූ පව් සහ දුර්වලතා දරාගෙන සිටියේය. ජාතිය වෙනුවෙන්, පතිත මනුෂ්‍යයාගේ දුර්වලකම් තමන් මත තබාගෙන, මනුෂ්‍යයාට පහර දෙන සියලු කරුණු අතුරින් සෑම කරුණකින්ම සාතන්ගේ පරීක්ෂාවන්ට මුහුණ දීම උන්වහන්සේට අත්‍යවශ්‍ය විය.” Selected Messages, book 1, 267, 268.

යොහන් දෙවන අධ්‍යායයේදී ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ තම ශරීරය දේවමාළිගාවක් ලෙස සඳහන් කළ අතර, උන්වහන්සේගේ ශරීර-මාළිගාව වනාහි වසර හාරදහසක සම්මිශ්‍ර දුර්වලතාවයෙන් හටගත් අවපතනයන් දරාගත් මනුෂ්‍යයෙකුගේ ශරීරය විය. ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ සඳහන් කළ මනුෂ්‍ය දේවමාළිගාව ක්‍රෝමසෝම හතළිස් හයෙන් සමන්විතය. මෝසෙස් ව්‍යවස්ථාවන් දේවමාළිගාව ගොඩනැගීමට අදාළ උපදෙස් ලබාගැනීමට සිනායි කන්දට ගිය විට, ඔහු කන්ද මත දින හතළිස් හයක් සිටියේය. එසේකිරීමේ ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ තම දේවමාළිගාව කුර දෙකේ “මැද” තබන බව සඳහන් කරයි. උතුරු රාජ්‍යයෙහි සහ දකුණු රාජ්‍යයෙහි සත් කාලයන් අවසන් වීමෙන්, යොහන්ට මැනීමට පැවසූ කාලය දක්වා වූ අවධිය වසර හතළිස් හයක් වූ අතර, එය 1798 සහ 1844 අතර “මැද” වූ කාලය, එනම් කාල පරාසය නියෝජනය කළේය. එම වසර හතළිස් හය තුළ, යේසුස් වහන්සේ ගිවිසුමේ දූතයා ලෙස පැමිණි කල හදිසියේ පවුල කරන ආත්මික දේවමාළිගාව ගොඩනැගූ සේක. ගිවිසුමේ දූතයා ලෙස, උන්වහන්සේ තම ජනතාවගේ හදවත් මත තම ව්‍යවස්ථාව ලියන සේක. එම ව්‍යවස්ථාව පුවරු දෙකකින් නියෝජනය කෙරේ. පළමු පුවරුවෙහි ආඥා හතරක් ඇත; දෙවැනි පුවරුවෙහි ආඥා හයක් ඇත. එකට ගත් කල, ඒවා හතළිස් හය යන සංඛ්‍යාව නියෝජනය කරයි.

1798 සිට 1844 දක්වා වූ ආත්මික ඉග්‍රායෙල්ගේ එක්රැස්වීම, ආත්මික ඉග්‍රායෙල්ගේ එක්රැස්වීම නියෝජනය කරයි; එහෙත් එය මන්දිරයක් පිහිටුවීමත් නියෝජනය කරයි.

මනුෂ්‍යයන් විසින් සැබවින්ම ප්‍රතික්ෂේප කරන ලද නමුත් දෙවියන්වහන්සේ විසින් තෝරාගනු ලැබ වටිනා වූ ජීවමාන ගලක් වෙත පැමිණෙමින්, ඔබද ජීවමාන ගල් මෙන් ආත්මික ගෘහයක් ලෙස ගොඩනගනු ලබන්නන්; එනම්, යේසුස් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ කරණකොටගෙන දෙවියන්වහන්සේට ප්‍රියකර වූ ආත්මික පූජා ඔප්පු කිරීමට වූ ශුද්ධ පූජකත්වයක් ලෙසය.

එබැවින් ශුද්ධ ලියවිල්ලෙහිද මෙසේ අඩංගුව තිබේ: “බලව, මම සියොන්හි ප්‍රධාන කොණේ ගලක්, තෝරාගනු ලැබූ, අගනා එකක් තබමි; ඔහු කෙරෙහි විශ්වාස කරන තැනැත්තා ලජ්ජාවට පත් නොවන්නේය.”

එබැවින් විශ්වාස කරන ඔබට ඔහු අනිශ්චිත අගනේය; එහෙත් අකීකරු වන අයට, ගොඩනගන්නන් විසින් ප්‍රතික්ෂේප කළ ගලම කොණේ ප්‍රධාන ශිලාකණ්ඩය කරනු ලැබීය; තවද වචනයෙහි අකීකරු වීම නිසා එහි පැටලෙන අයට, ඔහු පැකිළීමේ ගලක්ද අපරාධයේ පර්වතයක්ද වෙයි; ඒ සඳහාම ඔවුන් නියම කරනු ලැබූහ.

එහෙත් ඔබ සෑම තෝරාගත් පරම්පරාවක්ද, රාජකීය පූජකත්වයක්ද, ශුද්ධ ජාතියක්ද, දෙවියන්වහන්සේට සුවිශේෂී වූ ජනතාවක්ද වන්නන්; එසේ වන්නේ, ඔබ සෑම අත්කාරයෙන් තම අද්භූත ආලෝකයට ඔබ කැඳවූ තැනැත්වහන්සේගේ ප්‍රශංසා ප්‍රකාශ කරනු පිණිසය. ඔබ සෑම පූර්වකාලයේ ජනතාවක් නොවූවෝය, නමුත් දැන් දෙවියන්වහන්සේගේ ජනතාවවූවෝය; ඔබ සෑම කරුණාව නොලැබූවෝය, නමුත් දැන් කරුණාව ලැබූවෝය. 1 පේතෘස් 2:4-10.

1798 සිට 1844 දක්වා නගා සිටුවනු ලැබූ මාලිගාව තුළ අකීකරුකමට “නියම කරනු ලැබූ” පන්තියක් අන්තර්ගත වේ. ඔවුන්ගේ අකීකරුකම ප්‍රකාශ වූයේ “සන් වර,” “කොණගල,” “ගොඩනගන්නන් විසින් ප්‍රතික්ෂේප කළ ගල” යන, එනම් “අවමානයේ පර්වතය” සහ “වැටී පැකිළෙන ගල” යන ඒවා ඔවුන් විසින් ප්‍රතික්ෂේප කිරීම තුළිනි.

“දෙවියන් විසින් තෝරාගනු ලැබූ” පංතිය, “මනුෂ්‍යයන් විසින් ප්‍රතික්ෂේප කරනු ලැබූ” “ගල” “ජීවමාන ගල” ලෙසද, “දෙවියන් විසින් තෝරාගනු ලැබූද,” “අගනා” වූ “ගල” ලෙසද හඳුනාගන්නේය. “දෙවියන් විසින් තෝරාගනු ලැබූ” අය, එනම් “තෝරාගත් පරම්පරාව,” “පසුගිය කාලවලදී” “ජනතාවක් නොවූවෝ” වුවද, එවිට “දෙවියන්ගේ ජනතාව” වීමට නියමිතව සිටියෝය. දෙවියන් දණ්ඩු දෙක එක්රැස් කළ විට, ඔවුන් “ජාතිකයන්” අතරින් පිටතට ගෙන ආවේය. 1798 සිට 1844 දක්වා වූ අවුරුදු හතළිස් හයක කාලය තුළ ජාති දෙක එකක් ලෙස එක් කළ විට, ඔවුන් ඔහුගේ ජනතාව වීමට නියමිතව සිටියෝය.

පදනම එකම එකකි; එම පදනම යේසුස් ක්‍රිස්තුස් වහන්සේය. එහෙත් අකීකරු වූවන් විසින් ප්‍රතික්ෂේප කරනු ලැබූ ඉතිහාසයේ පදනම වූ “පැකිළීමේ ගල” මෝසෙස්ගේ “සන් වාර” ය. 1863 දී එම “සන් වාර” ප්‍රතික්ෂේප කරනු ලැබූ විට, එය යේසුස් ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ ප්‍රතික්ෂේප කිරීමක් විය.

1844 ඔක්තෝබර් 22 දින ආරම්භ වූ ශුද්ධ ධර්ම ආගම නු කිරීමේ කාර්යය, මතුන් සිය වසරක අනාවැකිය පමණක් ඉටු වීමක් වූ බව අර්ථකථනය කරන කතෘපතේ ළමයෙකු, හිස් ශුද්ධ ධර්ම ආගමක්, සේනාකාරකයන් නොමැති ශුද්ධ ධර්ම ආගමක්, පුරවැසියන් නොමැති රාජ්‍යයක් හඳුන්වා දෙයි. ආනුභාව ප්‍රදානය කර ඇති ශුද්ධ ධර්ම ආගමේ අරමුණ අතර, ශුද්ධ ධර්ම ආගමේ අරමුණ කුමක්ද?

දෙව් යන් වහන් සේ කී දේ ට වඩා උසස් ප්‍ර මු බතාවයක් ඇති අරමු ණක් කි සි
මට ඔවුන් අතර වාසය කිරීමට හැකි වන පිණිස, ඔවුන් මා සඳහා ශුද්ධස්ථානයක්
සාදන්නෝය. නික්මයාම 25:8.

ශුද්ධ ලියවිලි තුළ දෙවියන්වහන්සේගේ ශුද්ධස්ථානය සැමවිටම උන්වහන්සේගේ
සෙනඟ සමඟ සම්බන්ධ කරනු ලබයි; ඔවුහු සේනාවය. ජාතීන් දෙකක් ලෙස
හඳුනාගනු ලබන එසකියෙල්ගේ දණ්ඩු දෙක එක් ජාතියක් බවට පත්විය යුතු වූ අතර,
දෙවියන්වහන්සේගේ ශුද්ධස්ථානය ඔවුන්ගේ මධ්‍යයේ වන්නේය. සැබවින්ම එම
ප්‍රශ්නයෙන් අසනු ලබන දේ සඟවා තැබීම පිණිස දානියෙල් අටවන පර්ව්ෂේදයේ
දහතුන්වන වචනයේ ප්‍රශ්නය වැරදි ලෙස නිරූපණය කිරීම, ඒ සමගම එම ප්‍රශ්නයට
පිළිතුරු දීමට අසනු ලැබූ දහතුන්වන වචනයේ “නිශ්චිත ශුද්ධවත්තයා” ද ප්‍රතික්ෂේප
කිරීමකි.

එවිට මම එක් ශුද්ධවරයෙකු කථා කරනවා ඇසුවෙමි; කථා කළ ඒ නියත
ශුද්ධවරයාට තවත් ශුද්ධවරයෙක් මෙසේ කීවේය: දෛනික පූජාව සහ විනාශය
ගෙනෙන අපරාධය පිළිබඳ දර්ශනය, ශුද්ධස්ථානයන් සේනාවන් පාදනලයේ පාගා
දමනු ලැබීමට දෙන තෙක්, කොපමණ කාලයක් පවතින්නේද? එවිට ඔහු මට
කීවේය: දින දෙදහස් තුන්සියයක් දක්වාය; එවිට ශුද්ධස්ථානය පවිත්‍ර කරනු
ලැබෙන්නේය. දානියෙල් 8:13, 14.

ප්‍රශ්නය අසනු ලැබූ ස්වර්ගීය සත්ත්වයා “එක් විශේෂ ශුද්ධවරයෙකු” ලෙස කැඳවනු
ලැබේ; එම ප්‍රකාශය හෙබ්‍රෙව් වචනයක් වන “Palmoni” යන පදයෙන් පරිවර්තනය කර
ඇති අතර, එහි අර්ථය වන්නේ අද්භූත ගණකයා, රහස් ගණනය කරන්නා යන්නයි.
ඇඩ්වෙන්ටිස්ට් ධර්මයේ මධ්‍යම ස්ථම්භය සහ පදනම වන එම ඡේදය තුළ,
ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ තමන්ම අද්භූත ගණකයා ලෙස නියෝජනය කරයි. ඔහු එසේ
කරන්නේ, බයිබලයේ දීර්ඝතම කාල-අනාවැකිය සහ එසේම දින දෙදහස් තුන්සියයේ
කාල-අනාවැකිය අතර සම්බන්ධතාවය හඳුනා දක්වන ස්ථානයේම ය. දීර්ඝතම
කාල-අනාවැකිය නම්, ලෙවි කථාව 26 හි සඳහන් සත් වාරය වන මෝසෙස්ගේ දිවුරීමයි.
එය ඉශ්‍රායෙල්ගේ ගෘහ දෙකම විසිරී යාම සහ වහල්කමට පත්වීම හඳුනා දක්වන
අනාවැකිය වන අතර, ඔවුන් 13 වන වාක්‍යයේ පාදයට මැඩපැවැත්වෙන “සේනාව”
ලෙස හඳුනාගනු ලැබේ; එසේම 14 වන වාක්‍යය ශුද්ධස්ථානය පාදයට මැඩපැවැත්වීම
පිළිබඳ අනාවැකිය හඳුනා දක්වයි. සන්ධානයේ දූතයාගේ ගින්න සඳහා සාරෙප්තාහි
වැන්දඹුව දණ්ඩු දෙක එකතු කළ පසු, මෙම අනාවැකි දෙකම 1844 ඔක්තෝබර් 22 වන
දින සම්පූර්ණ විය.

අනාගතවාදයෙහි අනුගාමිකයන් දේවදූතයන් විසින් විලියම් මිලර්ට අවබෝධ කරවනු
ලැබූ භවිතාකාලය පිළිබඳ අති ප්‍රථම සත්‍යය ප්‍රතික්ෂේප කළ විට, ඔවුහු තමන්ම අන්ධ
කරගත්හ. 1856දී, හයිරම් එඩ්සන්ගේ ලිපි අට සමඟ, පල්මෝනි විසින් “සත් වාර”
පිළිබඳ ආලෝකය වැඩි කිරීමට උත්සාහ කළ නමුත් එය නිෂ්ඵල විය. ඔවුහු
ලාඔදිකේයාට වූ පණිවිඩය ප්‍රතික්ෂේප කර, ලාඔදිකේයාගේ දූෂ්ට ප්‍රකාශන පහ
පිළිගෙන, එමගින් තමන්ම අවිවේකී කන්‍යාවන් පහ දෙනා ලෙස හඳුනාගත්හ.

යෙසායා හන් වන පරි වී ඡේ දයේ සඳහන් අවු රු දු හැටපහ, එහි ආරම් භයේ ක්‍රි .
ක්‍රි .පූ . 723 සහ ක්‍රි .පූ . 677 යන වර් ෂයන් හඳු න් වා දෙන ඒ ප්‍ර කාශය, අවසාන ඉති හා

1798, 1844 සහ 1863 යන වර්ෂයන් තුළ නැවතත් පුනරාවර්තනය වී ය. එම අවසාන ඉතිහාසය එසෙම යෙල් නිසි හන් වන පරිදි ච්ඡේදයේ දණ්ඩ දෙක එක් රැස් කිරීම නිරූපණය කෙරෙන අතර, සාරෙස් තානි විධිවිධාන (නව ගිවිසුමේ ග්‍රීක භාෂාවෙහි මෙසේ හැඳින්වෙයි) යනු, බයිබල් අනාවැකි යේ හයවන රාජ්‍යයේ ඉතිහාසය තුළ ආරම්භ කළ දානි (මහත් භූමියෙහි) ආරම්භ කළ ඉශ්‍රායෙල් සමඟ දෙවියන් වහන්සේ සමඟ බන්ධනාන්තයක් ස්ථාපිත කරන ඉතිහාසයයි. එම ඉතිහාසය, අවුරුදු 22 හැටපහක අනාවැකි යේ අවසානය වීම නිසාම, එළි දරව් තේ රැවි දහතුනේ පෘථිවි මාගයේ ආරම්භය දැනට රූපණය කරයි. බයිබල් අනාවැකි යේ හයවන රාජ්‍යයේ ආරම්භයේ දණ්ඩ දෙක එක් කිරීම බයිබල් අනාවැකි යේ හයවන රාජ්‍යයේ අවසානය දැනට රූපණය කරයි. එම ඉතිහාසය තුළ ප්‍රොටෙස්ටන්ට් විවාදයේ අඟක් සහරා පබ්ලිකානු විවාදයන් දෙකෙහි සමාන්තර ඉතිහාසයක් අත් තර්ගන වේ.

අනාගතවාණිමය අර්ථයෙන් බලයක්, නැතහොත් අංශුවක්, නැතහොත් ජාතියක්, නැතහොත් රාජ්‍යයක්, නැතහොත් රජෙකු හෝ ශීර්ෂයක් යන සියල්ල, ඒවා භාවිතා වන සන්දර්භය අනුව, එකිනෙකට ප්‍රතිස්ථාපනීය සංකේත වේ. මේ සියලු සංකේත, එසේකියෙල් විසින් ජාති දෙකක් ලෙස හඳුන්වා දෙන දණ්ඩ දෙකටද යොමු කරයි. භූමි මාගයාගේ අනාගතවාණිමය ඉතිහාසයේ ආරම්භයේදී, ප්‍රොටෙස්තන්තු අංශුව එක් ජාතියක්, හෝ එක් අංශුවක්, බවට එක් රැස් කරන ලදී. එම එකම ඉතිහාසයේ අවසානයේදී, රිපබ්ලිකන් අංශුව, භූමි ප්‍රොටෙස්තන්තු විවාදයේ අංශුව සමඟ එකට එකතු වී එක් ජාතියක් නිර්මාණය කරනු ඇත. එම ජාතිය එළි දරව් 13හි මුහුදු මාගයාට රූපයක් වනු ඇත. තාර්කිකව බලන විට, සන්තරයේ ශාපයේ සාක්ෂිය (යථාර්ථ ඉශ්‍රායෙල්ගේ ගෘහ දෙකටම එරෙහිව ක්‍රියාත්මක කරන ලද එය) අප විසින් දැකීමට ප්‍රතික්ෂේප කළ හොත්, පැරණි ඉශ්‍රායෙල්ගේ ඒ යථාර්ථ ගෘහ දෙක 1844 දී ආරම්භ කළ ඉශ්‍රායෙල්ගේ ජාතිය බවට පත්වූයේ කෙසේදැයි අපට නියත වශයෙන්ම දැකිය නොහැකි වනු ඇත. අපට එම ඉතිහාසය දැකිය නොහැකි නම්, එක්සත් ජනපදයේ ආරම්භයේ ඇති එම ඉතිහාසය අවසානයේ ඇති ඉතිහාසය හඳුනා දෙන ආකාරය සම්බන්ධයෙන්, එනම් ආරම්භයේ ප්‍රොටෙස්තන්තු අංශුව සමඟ දර්ශනය කරන ලද එක් රැස් කිරීමේ ක්‍රියාවලිය සහ එකට සම්බන්ධ වීම රිපබ්ලිකන් අංශුව නැවතත් පුනරාවර්තනය කරන විට, අපි සම්පූර්ණයෙන්ම “අන්ධකාරයේ” සිටින වෙමු.

අපි මෙම සත්‍යයන් රිද්මයෙන්ම ලිවිය හැකි නව පුරාණ සලකා බලන්නෙමු.